
МЕДИИ И КОМУНИКАЦИИ НА 21. ВЕК
21ST CENTURY MEDIA AND COMMUNICATIONS
6/2022

Varia

DOI: 10.54664/BHFJ4225

Андреана ЕФТИМОВА*

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

**РЕФЕРЕНЦИАЛНА ПЛЪТНОСТ И ДОСТОВЕРНОСТ
НА НОВИНАРСКИЯ ТЕКСТ**

Andreana EFTIMOVA

St. Kliment Ohridski University of Sofia

REFERENCE CONSISTENCY AND RELIABILITY OF THE NEWS TEXT

Abstract: The article presents the methodology of A. A. Negrishev (2021) for analysis of the degree of conformity of the content of a statement with reality. The development of skills in public communication specialists for assessing the authenticity of information texts can be achieved by mastering the procedure described.

Keywords: reliability; news; reference consistency; text macrostructure.

В последните години на пандемия централен в разработките по медийна грамотност стана проблемът за достоверността на информацията. Въпросите за адекватността, достоверността, обективността на текста са разгледани от различни гледни точки. Очерта се цялостна концепция за достоверността като комуникативна категория в работите на руската лингвистка Н. Н. Панченко (2010). Ядро на категорията са параметрите ѝ *точност*, *информативност* и *обективност*, които чрез система от езикови средства на различни равнища характеризират проявите на достоверност в дискурса. Тези средства се разпределят в пет групи: обозначаващи съответствието с действителността (безусловна достоверност), обозначаващи несъответствие с действителността (безусловна недостоверност), обозначаващи възможно съответствие/несъответствие с действителността (проблемна достоверност), способстващи повишението или понижението на достоверностния статус на дискурса. Вариативността на достоверността в различни типове дискурс зависи от вариативността на категориите информативност – интерпретативност, информативност – въздействие, точност – приблизителност, смислова определеност – неопределеност, обективност – субективност, рационалност – ирационалност. Н. Н. Панченко типологизира комуникативните ситуации, вариращи по скалата на достоверността

* **Андреана Ефтимова** – проф. д.н., Факултет по журналистика и масова комуникация, Софийски университет „Св. Климент Охридски“, a.eftimova@uni-sofia.bg

по параметрите *искреност* (съотнасяща се със субектно-авторското начало), *истинност* (съотнасяща се с съответствието на съдържанието на изказването с действителността) и *доверие* (съотнасящо се с адресата) (Панченко 2010: 273–276). Истинността е логическа категория, която е инвариантна и абстрахираща се от субекта в процеса на комуникация, и изследването ѝ може да се извърши въз основа на мониторинг на съдържанието. Достоверността е прагматическа категория, която е вариативна и зависима от възприемащия субект, и нейното проучване може да се осъществи въз основа на оценката на текста от адресата.

Цел на настоящата статия е да представи методологията на А. А. Негрышев (2021) за анализ на степента на съответствието на съдържанието на изказването с действителността. Изграждането на умения у специалистите по публична комуникация за оценяване на достоверността на информационните текстове може да се извърши чрез овладяването на описаната процедура.

Методология за определяне на достоверността на новинарския текст

Известно е, че степента на адекватност на текста към действителността се експлицира в макротекстовите структури. Ето защо се прилагат два подхода към новинарския текст.

Първият е подходът на граматиката на текста, или макрограматиката, централно понятие на която е текстовата макроструктура (макротекстовата структура). Понятието *макроструктура* е въведено от Т. ван Дайк, за да даде абстрактно семантично описание на глобалното съдържание и глобалната свързаност на дискурса (Ван Дейк 1989: 41). Макроструктурите имат макропропозиции, които се състоят от пропозициите на отделните изречения в дискурса, свързващи се посредством макроправила (изпускане, обобщение, изграждане) с пропозиции на по-високо равнище и създаващи глобалното значение на епизода или на целия дискурс. По този начин Т. ван Дайк представя макроструктурата на дискурса като йерархична структура, която се състои от няколко равнища, но добавя, че този модел е приемлив за лингвистичната семантика. Когнитивният модел на дискурса би трябвало да отчете, че „действителното разбиране на дискурса зависи от изменящите се когнитивни характеристики на използващите езика и от контекста“ (Ван Дейк 1989: 45). Заключение, че различни читатели отделят различни значения като основни, важни и интересни, че „виждат“ различни теми и съдържание, е много важно при създаването на аналитични методики за изследване на журналистическия текст. В същото време Т. ван Дайк отчита, че не може да се приписват напълно произволни или несъпоставими структури на дискурса и че очевидно съществуват общ обем от информация, общи принципи на организация, които да осигуряват възприемането на някакви общи значения и успешната комуникация. В този смисъл той смята, че значенията в дискурса трябва да са изразени или сигнализирани, пряко или косвено, от повърхнинните структури на текста – чрез изречения, думи, съюзни връзки, местоимения и пр. или чрез последователността на изречения. При новинарските текстове ходовете на повествованието може да се предвидят на базата на нашето знание за условията и следствията в реалния свят, но могат да се предвидят и въз основа на знанията ни за типовете дискурс. Например в новините очакваме съобщения за събития и действия, които се различават от баналните всекидневни действия и които съставят т.нар. тематичен репертоар на новините. Нещо повече, още преди началото на новинарския блок ние сме изработили хипотетична макропропозиция за дискурса в резултат на действието на т.нар. контекстуални макростратегии, които се реализират върху общокултурните познания и познанията за социокултурната и комуникативната ситуация (вж. подробно у Ван Дейк 1989: 55).

Разглеждайки структурите на печатните новини, Т. ван Дайк въвежда понятието „тематична структура“ на дискурса, което представлява „цялостната организация на най-общите, глобални теми (топици), за които узнаваме от новините“ (Ван Дейк 1989: 228). Такъв тематичен анализ се провежда на базата на теорията за семантичните макроструктури. За да бъдат описани се използват композиционни схеми, които се обозначават като суперструктури. Т. ван Дайк акцентира върху техния постоянен, конвенционален характер в новинарските текстове (например заглавието). Той предлага суперструктурна схема на новинарския дискурс, в която постоянни категории са (1) краткото съдържание (заглавието и лийдът), (2) епизодите (главно-

то събитие; фонът: обстоятелства, контекст, предшествващи събития, история; последствията: събития, вербални реакции) и (3) коментарите (предположения и оценки) (Ван Дейк 1989: 256-258). Правилата, по които се разполагат тези категории, са понякога строги и всеобщи, а друг път са факултативни. Влияние оказва и принципът на релеванността. Промените се определят като трансформации на (каноничните) схеми.

Специално внимание се отделя на понятието „релевантност“, което помага на читателя да се ориентира коя информация в текста е най-важна и значима. При подреждането на макроструктурите от голямо значение е структурата на релеванността на новинарския текст, при която на всеки топик в текста се приписва различна релевантност. Макроструктурите са структури на самия дискурс и затова в тях се извършва преработка на случилото се в действителността: „недискретният екстралингвистичен материал се преработва в поток на дискретни новинарски текстове в хода на подбора, сортирането, разпределението на акцентите, избора на изразни средства и други процеси, подчиняващи се на институционални и иманентно-речеви параметри на дискурса“ (Негрышев 2021). Релевантността може да промени тематичната йерархия, тъй като са налице редица управляващи способности за изграждане на тематичната структура: общите знания, отнасящи се към социално-политическите сценарии, общите постановки или идеологически ориентири, общите модели на ситуацияите, на текста и системата от практически стъпки при създаването на текста.

На второ място, А. А. Негрышев предлага проблемът за достоверността да се разгледа в руслото на теорията за референцията на текста (виж още Т. Н. Николаева, Н. Д. Арутюнова, Н. Н. Панченко, Б. Ръсел, П. Ф. Стросън, У. О. Куайн, К. С. Донелън, Л. Лински, Дж. Сърл, Х. Пътнъм¹ и др.).

А. А. Негрышев смята, че проблемът за референтната адекватност на информацията трябва да бъде разгледан в светлината на цялостна концепция за референцията на медиатекста. Онтологичните параметри на референцията целят описанието на обектите на референцията, които са материал на новините. Във връзка с това се изясняват понятията събитие и факт (Негрышев 2021). Според Н. Д. Арутюнова събитието е ставащото в действителността, а фактите са отделянето на такива страни на събитията, които са им релевантни от гледна точка на семантиката на текста (Арутюнова 1988: 161–168). По този начин се набляга на онтологичната природа на събитието и на гносеологическата природа на факта². Резултатът от взаимодействието им не може да се измери в пълно съответствие на едното с другото, въпреки че не липсват изследвания, които твърдят, че структурата на изказването повтаря структурата на ситуацията. Според А. А. Негрышев „превръщането“ на недискретния събитийен континуум в дискретен новинарски текст се осъществява не под влиянието на някакви обективни структури на самите събития, а благодарение на определени схеми на тяхната вербално-семиотична обработка, прието в новинарския медиадискурс в конкретен културно-исторически етап“ (Негрышев 2015). Затова на референциален анализ се подлага не събитието, а моделите на неговото представяне, като се разграничават две понятия – референтна база и референтно събитие.

Референтната база е съвкупността от всички възможни компоненти на събитието (наречени *актанти*), с които се сблъсква авторът в процеса на работа с новината: субекти, обекти, действие, място, време, причини, последствия, предистория и пр. (Ван Дейк 1989: 245).

Референтното събитие е текстовото събитие, чието поле е стеснено от журналиста до едно или няколко свързани събития по пътя на обработката на референтната база с отчитането

¹ Най-важните разработки на някои от изброените изследователи са включени в „Новое в зарубежной лингвистике“, Выпуск XIII Логика и лингвистика (Проблемы референции), ред. Н. Д. Арутюнова, Москва: Радуга, 1982.

² Известна е и триадата на В. З. Демьянков (1983: 321), в която се използва само терминът събитие: събитието като идея – референтно събитие – текстово събитие. В теорията на журналистиката същата триада е формулирана, но с термина факт: факта като независим от човешкото съзнание атом на действителността – факта като отражение в съзнанието на атома на действителността – факта като елемент на текста, в който се обективира преработената от съзнанието информация за този атом на действителността (Лазутина 2006: 88).

на множество дискурсни фактори: професионални, лични и корпоративни намерения, културно-семиотична среда, особености на комуникативния код и пр.

Според А. А. Негрышев (2021) „макроструктурата на текста е абстрактен модел, който позволява да се проследят начините на преобразуване на екстралингвистичната събитийна информация в конкретния текст с конкретното лингвистично оформление“.

Описателен модел на А. А. Негрышев на макроструктурата на новинарския текст

Описателният модел на макроструктурата може да се представи като съвкупност на макротекстовите позиции (МТП), чиито състав и йерархия се определя от дискурса, в който се заражда текстът. А. А. Негрышев отделя три базови МТП:

МТП 1. Заглавие – текст – отношение между семантичната структура на заглавието и фактологичната информация в текста

МТП 2. Композиция

МТП 2.1. Композиционно-фактуални отношения – отражение на структурата на събитието в композицията на текста.

МТП 2.2. Композиционно-логически отношения – характер на вътретекстовите логико-синтактични връзки.

МТП 2.3. Композиционно-синтагматични отношения – линейна последователност на разгръщане на текстовата информация.

МТП 3. Стилистична перспектива – характер на преобладаващите стилистични средства, константност и вариативност на стилистичната окраска.

Макроструктурният анализ се състои в изясняването на начините за запълване на МТП. Тези начини определят различната степен на **референциална плътност на текста**, т.е. „привързаността“ на текстовата информация към събитийната действителност. За новинарския дискурс придържането към референциалната плътност означава наличието на фактографичност – „вербална фиксация на фрагмент от събитийната действителност във формата на констатация“ (Негрышев 2021). Колкото повече новинарският текст се отклонява от констативността по посока на интерпретацията, толкова повече излиза от жанровите си граници, а референциалната му плътност става по-ниска.

Основни начини за запълване на макротекстовите позиции и техният референциален потенциал:

Таблица 1. МТП 1. Заглавие – текст: начини на пропозиционално придвижване в текста

МТП 1 ³ . Заглавие – текст		Намаляваща референциална плътност по вертикала
Три начина на пропозиционално придвижване в текста		
(1) общ топик (ОТ)	в заглавието се дава основната пропозиция	
(2) частен топик (ЧТ)	в заглавието се дава един детайл от събитието	
(3) комбиниран топик (КТ)	в заглавието се обединяват основни и/или детайлиращи пропозиции	

³ Пропозициите могат да са в чист вид или да се подложат на по-нататъшни логико-семантични трансформации: компонентни (субституция, елиминация, позициониране, компликация) и семантични (идентификация, категоризация, каузация, емоционално-личностна, атрибуция и др.). Трансформираният топик (отбелязваме го с „‘“) е с по-ниска референциална плътност от „чистия“, а най-ниска референциална плътност има трансформираният КТ` по скалата ОТ – ОТ` - ЧТ – ЧТ` - КТ – КТ`.

Таблица 2. МТП 2.1. Композиционно-фактуални отношения

МТП 2.1⁴. Композиционно-фактуални отношения		По оста фактографичност – интерпретативност: намаляваща референциална плътност по вертикала
Ядреният композиционен блок (ЯКБ)	включва действието и неговия субект	
Детайлизиращият композиционен блок (ДКБ)	съобщава за подробностите на случващото се и обстоятелствата на действието	
Фоновите композиционни блокове (ФКБ)	свързани не толкова с фактография, колкото с оценка, интерпретация на факта и са следните – причина, условия, предистория, последствия, резултат	
Оценъчните композиционни блокове (ОКБ)	коментарите на експерти, участници в събитията и на самите журналисти	

Таблица 3. МТП 2.2. Композиционно-логически отношения⁵

МТП 2.2. Композиционно-логически отношения: логически константи и лингвистични юнкции	Намаляваща референциална плътност по вертикала
Конюнкция (КН) – едно твърдение е истинно, когато и двете съставлящи го твърдения са истинни (и само тогава); лингвистични юнктори – съединителни (копулативни) съюзи ⁶	
Субординация (СБ) – зависимост на едно явление от друго; лингвистични юнктори – подчинителни съюзи	
Дизюнкция (ДЗ) - ако едното твърдение е истинно, а другото е неистинно, то цялото изречение е истинно; лингвистични юнктори – съпоставителни (адверзативни) съюзи	
Контраюнкция (КНТР) – противопоставяне; лингвистични юнктори – разделителни съюзи	

⁴ Композиционният блок е „отрязък от текста, съдържащ информация за един или друг компонент на събитието (факта): неговия субект, времето и мястото, самото действие, обстоятелствата и пр.“ (Негрышев 2021, а също Ван Дейк 1989: 245). Този етап на референциалния анализ е свързан с определянето на актантите на референтната база, които могат да са облигаторни (ядрени компоненти – субект, обект, време, място) или факултативни (подробностите – причини, последствия, коментари, прогнози) (Негрышев 2015).

⁵ По-подробно обяснение на композиционно-логическите отношения в новинарския текст в Негрышев, Андрей. Оценочност в текстах новостей: композиционно-логическите импликации // Медиа альманах, 2013, с. 50–55. Available from: http://mediaalmanah.ru/files/56/2013_3_9_negrysh.pdf

⁶ В таблицата се използва типологията на съюзите на Р. Ницолова в „Българска граматика. Морфология“, София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2008, 469–472.

Таблица 4. МТП 2.3. Композиционно-синтагматични отношения

МТП 2.3. Композиционно-синтагматични отношения		Намаляваща референциална плътност по вертикала
Модел на обърнатата пирамида (ОП)	най-важната информация се съобщава в началото на текста	
Смесване на композиционните блокове (СКБ)	прехвърляне на други семантични компоненти в силна позиция	
Интерференция на жанровите структури (ИЖС) или монтаж на текстотипове	построяването на композицията по други жанрови модели	

Таблица 5. МТП 3. Стилистична перспектива

МТП 3. Стилистична перспектива	
Неутралната константна стилистична перспектива (НК)	
Отклонения от НК	<p>(1) Микроформи (МФ) – експресивни средства, функциониращи на равнището на думите и изреченията: фонетико-графични, лексико-семантични, словообразователни и синтактични средства.</p> <p>(2) Композиционни блокове (КБ) – свръхфразови единства, описани в МТП 2.1.</p> <p>(3) Интерстилови трансформации (ИТ) – заимствани структури на сюжета от други речеви жанрове, например официалната новина да се превърне в short story със собствен сюжет с колоквиално-хумористичен елемент.</p>

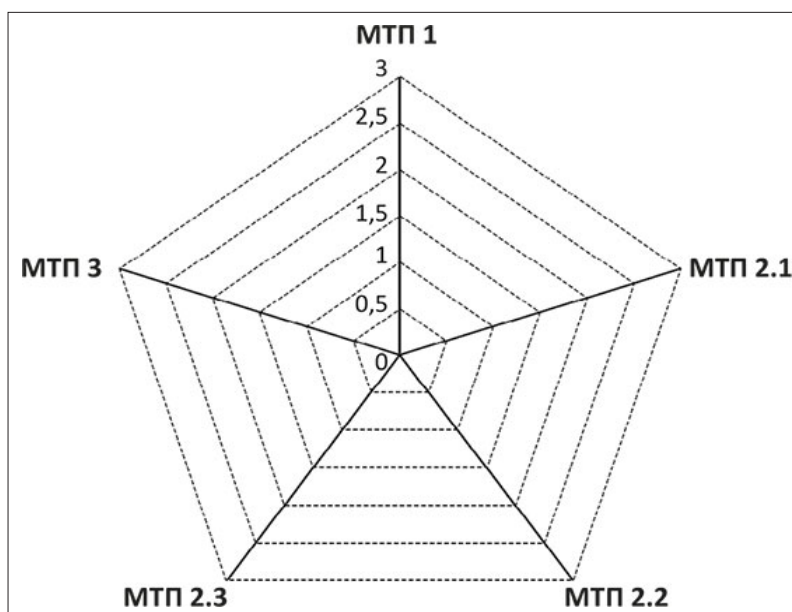
Като обобщение на предложения модел за определяне на референциалната плътност на текста, т.е. на съответствието му с действителността, А. А. Негрышев съставя референциална матрица на текста:

Таблица 6. Референциална матрица на текста на А. А. Негрышев (2021)

	0,5	1	1,5	2	2,5	3
МТП 1	ОТ	ОТ ,	ЧТ	ЧТ ,	КТ	КТ ,
МТП 2.1	ЯКБ	ДКБ	ФКБ		ОКБ	
МТП 2.2	КН		СБ	ДЗ	КНТР	
МТП 2.3	ОП		СКБ		ИЖС	
МТП 3	НК		МФ		КБ	ИТ

По вертикалата са макротекстовите позиции, а по хоризонталата – начините за запълването им, като от ляво надясно е намаляването на референциалната плътност – от прототипично-фактографична към вариативно-интерпретационна. Степента на референциалност се отбелязва със стойности от 0 до 3 със стъпка 0,5. Условно нулевата степен съответства на максимална плътност, а числовото увеличение – на степента на увеличаване на интерпретативността.

За да се онагледят резултатите, А. А. Негрышев предлага и референциална диаграма на текста, в която да се оформи референциалния фокус на текста. Понятието референциален фокус на текста означава степента на отчетливост на предаваното събитие в новинарския текст.

Диаграма 1. Референциална диаграма на текста на А. А. Негрышев (2021)

Референциален анализ на макроструктурата на новинарския текст за определяне на степента на достоверност

Представяйки методология, почиваща на теорията за макротекстовата структура (Т. ван Дейк) и на теорията за референцията на текста (Н. Д. Арутюнова, Т. М. Николаева, Н. Н. Панченко, А. А. Негрышев и др.), ще онагледа процедурата по определяне на референциалната плътност и фокус на текста, като използвам новинарски текст от онлайн изданието *dnevnik.bg*.

Текстът е представен по-долу, като в квадратни скоби и с номериране са отделени надизреченските единства (микротекстовете), съставляващи новината.

(1) [COVID отделение с 35 легла открива Пета градска болница в София] (*dnevnik.bg*, 30.08.21). (курсив мой)

© Цветелина Блутова, Капитал

(2) [Общинските болници в София са готови да разкрият нови легла за лечение на пациенти с COVID-19, ако продължи да се увеличава броят на пациентите. 35 души се лекуват в Пета градска болница, като от днес се открива ново отделение с 35 допълнителни легла.]

(3) [25 легла за лечение на пациенти с COVID-19 има към момента в общинската Втора градска болница. 28 пациенти са настанени за лечение в Първа градска болница.]

(4) [Има възможност да бъдат открити и допълнителни легла в Първа градска болница, информира директорът проф. Цветомир Димитров.

(5) [„Имаме нова заповед, с която увеличаваме броя на леглата и вече те са 70 легла за COVID-болни и 30 реанимационни. През това време, когато беше по-спокойно, се подготвихме, за кислород нова инсталация прокарахме, консумативи имаме, защитни облекла. Очакваме и нов скенер да имаме до месец-два. С всичко сме снабдени. Най-ценен е персоналът. Правим реструктуриране, командироваме хора, ще се справим. Хората не трябва да се притесняват и да спазват мерките“, каза Димитров.]

МТП 1. Заглавие – текст

В заглавието е налице частен топик (ЧТ), тъй като отразява готовността само на една болница да открие допълнителни легла за хоспитализация, а в текста се отразява готовността на общинските болници да разкрият легла за лечение на пациенти с КОВИД.

МТП 2.1. Композиционно-фактуални отношения

Събитието е представено чрез един ядрен композиционен блок (2), два детайлизиращи композиционни блока (3 и 4) и един фонен композиционен блок (5), който показва предисторията на събитието.

МТП 2.2. Композиционно-логически отношения

В текста преобладават конюнктивните константи, изразени чрез безсъюзно свързване.

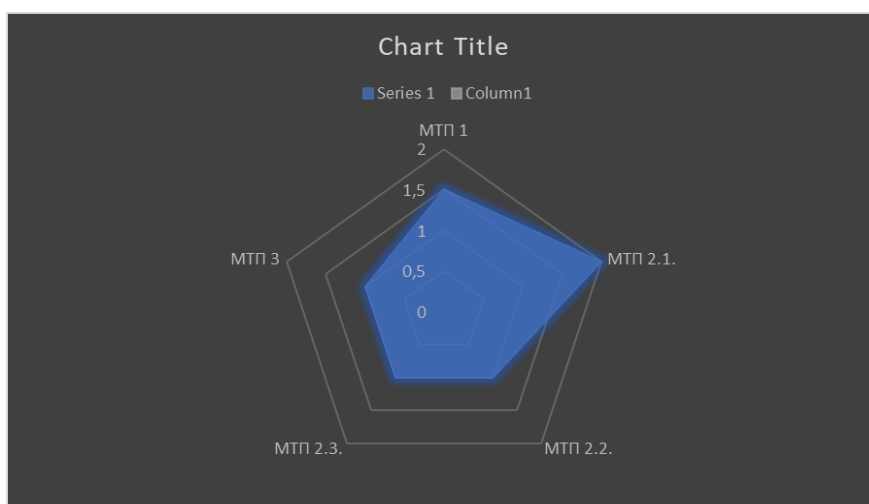
МТП 2.3. Композиционно-синтагматични отношения

Използван е моделът на обърнатата пирамида (ОП). Постепенно спада информационната натовареност на текста.

МТП 3. Стилистична перспектива

Текстът се състои от неутрални в стилистично отношение лексикални средства и стандартно оформени изречения.

	0,5	1	1,5	2	2,5	3
МТП 1	ОТ	ОТ ,	ЧТ	ЧТ ,	КТ	КТ ,
МТП 2.1	ЯКБ	ДКБ	ФКБ		ОКБ	
МТП 2.2	КН		СБ	ДЗ	КНТР	
МТП 2.3	ОП		СКБ		ИЖС	
МТП 3	НК		МФ		КБ	ИТ

Таблицата показва относително висока референциална плътност на новинарския текст, а диаграмата онагледява смесен референциален фокус според типологията на референциалните типове новинарски текстове на А. А. Негрышев: концентриран/смесен/дифузен референциален фокус (Негрышев 2021). Колкото по-запълнена в средата е диаграмата, толкова по-висока е референциалната плътност на текста.

От анализа може да се потвърди заключението на А. А. Негрышев, че референциалната плътност е лингвистично измерване на достоверността на текста. Колкото повече елементи на аналитичното, рекламното, развлекателното има в текста, толкова повече достоверността на съобщението по отношение на неговата фактографичност намалява (Негрышев 2021).

Представената методология обединява наблюдението както над съдържателните, така и над езиково-стилистичните средства, като позволява тяхното типологизиране и остойностяване, за да се изведат заключения относно достоверността на новинарския дискурс.

Критическа перспектива към методологията

В анализа не се включват визуалните средства, които често допълват и силно влияят върху усещането за достоверност на текста. Задача за бъдещите изследвания върху достоверността на новинарския текст е в методологията да се включи описанието и оценяването на функциите на визуалните елементи от съобщението. Представената методология се прилага към една ограничена група новинарски текстове, спазващи във висока степен изискванията на жанра. Медийната среда обаче предлага текстове, в които се прилагат сензационизиращи стратегии. Тези текстове не могат да се оценят според заложените в методологията критерии. Например в материала „Килограмите надвиха Наталия Симеонова“ (вж. Приложение) заглавието и снимката в началото нямат връзка с композиционно-фактуалните пропозиции в текста. Очевидно става дума за псевдоновина, чиято недостоверност проличава още от липсата на логическа връзка на състоянията и събитията, съобщени в заглавието и в текста. В текста са налице интерстилови трансформации (ИТ), доколкото са заимствани структури на сюжета от белетристични жанрове с документална основа. Присъствието на трансформации по посока на развлекателното снижава фактографската и референциалната плътност на текста.

Разбира се, няма модел за анализ, който да предвиди всички възможни текстови варианти и модификации. Представената методология е надежден инструмент за оценяване на достоверността на новинарския текст и включването ѝ в образованието по журналистика и медии би повишило компетентността на бъдещите журналисти и специалисти по публична комуникация.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Килограмите надвиха Наталия Симеонова⁷

15:20ч. - 08.01.2022 Севделина Ковачева Шоу

Водещата на „Море от любов“, която някога събра толкова много двойки в култовото си предаване, не може да се похвали с щастлива връзка в личния си живот. „Сама съм, нямам мъж до себе си“, разкри в интервю блондинката, която на младини минаваше за една от най-красивите българки.

„Имах връзки и след Денис Ризов, не е като да не е имало човек до мен. Но не обичам да говоря за личния си живот, нито за нещата, които стават около мен“, обясни сладкодумната Наталия.

Една от най-обсъжданите ѝ връзки е тази с рокаджията Станислав Сланев-Стенли. Двамата дълги години бяха скарани, но с днешна дата са затоплили отношения. Със Стенли, освен гаджета, бяха и творчески тандем в началото на 90-те. Симеонова бе автор на текстовете на всички хитове на певица от албумите „Сълзите на скитника“ и „Пътят към храма“, но го заряза заради Денис.

„Гаранция в любовта няма, но тя наистина е призвана да спаси света, прави ни по-добри от самите нас дори. На вълните на любовта човек е по-одухотворен, по-смирнен, по-романтичен, по-идеалистично настроен, по-склонен да прощава, по-склонен да открива в другия само добрите му страни“, категорична е бившата фея на любовта.

За себе си обаче твърдо заявява, че никога не би се омъжила повторно. Тя имаше дълга и сложна връзка с продуцента Денис, който седи зад предаването „Гърси се“ и който от години прави бизнес с внос-износ в Америка. Двамата са на върха на славата си през 1999 г., когато вдигат приказна сватба, след като преди нея са живели седем години заедно. Същата година в Америка се появява и дъщеря им Вики. По онова време блондинката е водеща на едни от най-известните предавания.

Разривът идва, когато той ѝ споделя, че е влюбен в друга, а тя се затваря въщи и качва килограми. Така и не се развеждат, макар че Денис живее с няколко красавици на семейни начала. „Моето семейство не е традиционно“, обяснява без притеснение тя. „Приела съм духовното присъствие на Денис в целия ми живот, независимо как се развива физически връзката ни през тези повече от 20 години. Той остава ненадминат в представите ми за мой партньор, без да е идеалният мъж. Просто в него съм открила своята половинка, своята сродна душа“, признава силната връзка със съпруга си Наталия. Категорична е, че вярва в силните семейни ценности и макар те да са в криза в момента, все още са живи, пише „Минаха години“.

Available from: <https://news2.bg/2022/01/kilogramite-nadviha-nataliya-simeonova/>

⁷ Визуалното оформление на новинарските текстове в статията не съответства на оригинала поради необходимостта от спазване на регламент за оформяне на научната публикация.

БИБЛИОГРАФИЯ

Арутюнова 1988: Арутюнова, Н. Д. *Типы языковых значений. Оценка. Событие. Факт.* Москва: Наука. // **Arutjunova 1988:** Arutjunova, N. D. *Tipji jazikovjih znachenii. Ocenka. Sobjitie. Fact.* Moskva: Nauka.

Ван Дейк 1989: Ван Дейк, Т. А. *Язык. Познание. Коммуникация.* Москва: Прогресс. // **Van Dejk 1989:** Van Dejk, T. A. *Jazjik. Poznanie. Komunikacija.* Moskva: Progress.

Демьянков 1983: Демьянков, В. З. «Событие» в семантике, прагматике и в координатах интерпретации текста. – В: *Известия АН СССР. Серия литературы и языка*, 42 (4), 320–329. // **Demjankov 1983:** Demjankov, V. Z. “Sobjitie” v semantike, pragmatike i v koordinatah interpretacii teksta. – In: *Izvestija AN SSSR. Serija literaturji i jazjika*, 42 (4), 320–329.

Лазутина 2006: Лазутина, Г. В. *Основы творческой деятельности журналиста.* Москва: Аспект Пресс. // *Lazutina 2006:* Lazutina, G.V. *Osnovji tvorcheskoj dejatelnosti zhurnalista.* Moaskva: Aspekt Press.

Негрышев 2013: Негрышев, А. А. Оценочность в текстах новостей: композиционно-логические импликации – В: *Медиа альманах*, 50–55. // **Negrjisev 2013:** Negrjisev, A.A. Osenochnost v tekstah novostej: kompozicionno-logicheskie implikacii – In: *Media almanah*, 2013, 50–55. <http://mediaalmanah.ru/files/56/2013_3_9_negrysh.pdf> [05.01.2021]

Негрышев 2015: Негрышев А. А. Референтное событие и референтная база новостного медиатекста – В: *Медиалингвистика*, № 2 (8), 78–90. // **Negrjisev 2015:** Negrjisev, A.A. Referentnoe sobjitie i referentnaja baza novostnogo mediateksta – In: *Medialingvistika*, № 2 (8), 78–90. <<https://medialing.ru/referentnoe-sobytie-i-referentnaya-baza-novostnogo-mediateksta/>> [24.10.2021].

Негрышев 2021: Негрышев, А. А. Достоверность новостного медиатекста: опыт макроструктурного анализа – В: *Медиалингвистика*, 8 (1), 4–22. // **Negrjisev 2021:** Negrjisev, A.A. Dostovernost novostnogo mediateksta: opjit makrostrukturnogo analiza – In: *Medialingvistika*, 8 (1), 4-22. <<https://medialing.ru/dostovernost-novostnogo-mediateksta-opyt-makrostrukturnogo-analiza/>> [22.10.2021]

Николаева 1980: Николаева, Т. М. «Событие» как категория текста и его грамматические характеристики. – В: *Структура текста.* Т. В. Цивьян (ред.). Москва: Наука, 198–210. // **Nikolaeva, T.M.** “Sobjitie” kak kategorija teksta i ego grammaticcheskie harakteristiki. – In: *Struktura teksta.* T.V.Civjan (red.). Moskva: Nauka, 198–210.

Ницолова 2008: Ницолова, Р. *Българска граматика. Морфология*, София: УИ „Св. Климент Охридски“, 2008. // **Nicolova 2008:** Nicolova, R. *Balgarska gramatika. Morfologija.* Sofia: UI “Sv. Kliment Ohridski”, 2008.

НЗЛ 1982: *Новое в зарубежной лингвистике. Выпуск XIII. Логика и лингвистика (Проблемы референции)*, ред. Н. Д. Арутюнова, Москва: Радуга, 1982. // **NZL 1982:** *Novoe v zarubezhnoj lingvistike. Vjipusk XIII. Logika i lingvistika (Problemji referencii)*, red. N. D. Arutjunova, Moskva: Raduga, 1982.

Панченко 2010: Панченко, Н.Н. *Достоверность как коммуникативная категория:* дис. доктор филологических наук: 10.02.19. Теория языка. Волгоград. 2010, 400 с. // **Panchenko 2010:** Panchenko, N.N. *Dostovernost kak kommunikativnaja kategorija:* dis. Doctor filologicheskikh nauk: 10.02.19. Teorija jazjika. Volgograd. 2010, 400 pp. < <https://www.dissercat.com/content/dostovernost-kak-kommunikativnaya-kategoriya>> (22.10.2021).